

Forord

Til min kvindelige kammerat, ved samlebåndet, på fabrikken!

Vi er undertrykte, og vi ved det.

På arbejdspladsen må vi slide for kapitalistens profit; hjemme og i samfundet er vi ikke ligestillet med vore mænd. De tjener bedre, de avancerer bedre – tit hjælper de os ikke nok og vil bestemme hen over hovedet på os.

Det sidste er svært, for både du og jeg ved, at vores mand også er den kammerat, som vi bedst og tættest kan kæmpe sammen med i kampen mod arbejdsgiveren, mod kapitalen. Og det er det vigtigste, selv om det tit er svært at forstå, at han ikke er helt solidarisk med os.

Men vi vil ligeberettigelsen, vi vil frigørelsen.

For tiden er der mange kvinder, der indser dette, og de henvender sig til dig, taler med dig om din psykiske og seksuelle undertrykkelse, vil have dig med i rækkerne, når de fører deres frigørelseskamp. Det er tit dygtige kvinder, det virker som kloge kvinder. Tal med dem! Prøv at snakke med dem om, hvor langt vore kvindelige kammerater i de socialistiske lande er kommet med deres frigørelsesproces. Du venter vel, at de sammen med dig skal glæde sig over det, men de afviser det med foragt.

Vis dig for dem i dit arbejdstøj – de vil klappe dig begejstret på ryggen og synes, at du er et meget sjovt stykke legetøj. Tal til dem om dine problemer, om din angst for arbejdsulykkerne, om truslen om, at enten han eller du bliver arbejdsløse, om din træthed, om maskinens overmagt.

De vil lytte venligt, adspredt til dig og derefter snakke videre om deres frigørelse, og om at det er nødvendigt, at du er med i den. Du har lyst til at vende dig fra dem – til at gå din vej, for det her var også en skuffelse.

Gør det ikke!

Gør det ikke, for vi er undertrykte, og vi skal frigøres. Som for alle undertrykte grupper bliver frigørelsen vort eget værk. Men du ved noget, som de ikke tænker på: at frigørelsen hænger uløseligt sammen med vor frigørelse fra kapitalens hersken over os alle – både mænd og kvinder. Og det er dit ansvar, at den nødvendige frigørelse bliver gennemført rigtigt. Med dine, mine – med den røde arbejderbevægelses forudsætninger og med dens mål for øje.

Det er dig, der skal tale – trække de andre med dig. Du tilhører den klasse, der er ved at rejse sig, og som magter at opbygge et bedre samfund.

Dine kvindelige nye venner ser undrende på dig. De er søde og kønne, og du får let den tanke, at det er dig, der skal lytte til dem.

Men du skal have dem med dig, for vi er nødt til at være mange, hvis vor sag skal gennemføres – og de vil gerne!

Det er dit ansvar, at de går med dig – at de ikke skuffes – vender tilbage hvorfra de kom, da de begyndte at forstå, at vi lever i et ufrit samfund. Gå i spidsen, du!

Historien har vist, at du kan. Du ved, du kan – historien vil vise igen, at du kunne. Målet er stort – ikke blot kvindernes frigørelse, men menneskenes befrielse fra udbytning og undertrykkelse.

Kan oplysninger og betragtninger i denne lille bog være dig til nytte på vejen, er den hermed tilegnet dig.

København 1972

Hanne Reintoft